

РЕШЕНИЕ

№ 704

гр. Велико Търново, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИАНА РАДЕВА**

при участието на секретаря **СИМОНА ИЛ. БУЗОВА**
като разгледа докладваното от **ДИАНА РАДЕВА** Гражданско дело №
20214110102586 по описа за 2021 година

Иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД, вр. с чл. 195, ал. 7 от ЗУТ

Ищцата **М. Н. ВЛ.** излага, че е собственик на недвижим имот находящ се в гр.****, който граничи с поземлен имот, намиращ се в гр.*** Твърди, че този имот към 2016 г. е бил собственост на починалия **В. Р. СТ.**, но впоследствие е придобит от ответника **В. ЮЛ. В..** Изтъква, че на **С.** било разрешено от общинската администрация да извърши демонтаж на намиращата се в имота жилищна сграда, като действията по събарянето били предприети през м. септември 2016 г. Сочи, че при извършване на тези действия на 17.09.2016 г. не били взети необходимите укрепителни мерки, поради което се съборила част от подпорната стена, изградена между нейния и на ответника имот, както и част от пода и стените на помещение, ползвано от нея за маза, прекъснал се и мръсния □ канал. Твърди, че тази подпорна стена обслужвала и собственика на друг поземлен имот. Навежда, че от Община В.Търново било издадено предписание във връзка с констатираното аварийно състояние, както и повторно предписание след извършен оглед. Заявява, че липсата на подпорна стена довела до свлачищна дейност и нанасяне на поражения по различни помещения, подробно описани в исковата молба. Навежда, че след промяна на собствеността на имота общината издала заповед за изпълняване на укрепителни мероприятия, които

не били извършени и до момента. Посочва, че ответникът не е предприел действия по укрепване на подпорната стена, както и по възстановяване на нейната цялост. Заявява, че след падането на останалата част от подпорната стена през м.юли 2019 г., по имота и настъпили още щети- външната баня с тоалетна и барбекю се съборили, вътрешната баня и тоалетна увиснала във въздуха и станала неизползваема, появили се пукнатини по вътрешното стълбище, пукнатини по плочата над детската стая и хола, паднала мазилка, пропаднал металния парапет и се образувало свлачище от земна маса в двора . Моли съда да осъди ответника да и заплати сумата от 20 000 лева главница, представляваща обезщетение за нанесените в нейния имот материални щети. Претендира разноски. В съдебно заседание чрез пълномощника си адв.Кирилова поддържа исковата претенция. Претендира разноски.

Ответникът В. ЮЛ. В. е депозирал в срок отговор на исковата молба, в който оспорва иска, като неоснователен и недоказан. Посочва, че когато е закупил недвижимия имот той бил в лошо състояние, при активно свлачище, което било пречка да се извършват каквито и да е дейности. Заявява, че никога не е бил търсен от ищеца и не е знаел, че той търпи вреди от негово противоправно поведение. Моли съда да отхвърли иска, като неоснователен. Прави възражение за изтекла погасителна давност при твърдение от ищеца за нанесени вреди в средата на м. септември 2016 г. В съдебно заседание чрез пълномощника си адв. И. поддържа отговора. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени становищата на страните и приобщените по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят и от писмените доказателства приети по делото се установява, че ищцата е собственик на недвижим имот, находящ се в **** представляващ поземлен имот с идентификатор 10447.518.58 по КKKP на гр.В.Търново с площ от 141 кв.м., заедно със самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10447.518.58.1.1, който се намира на етаж 1 в построената в ПИ сграда с идентификатор 10447.518.58.1 с предназначение на самостоятелния обект : жилище, апартамент, а ответникът е собственик на недвижим имот в г**** , представляващ поземлен имот с идентификатор 10447.518.60, целия с площ от 511 кв.м. , както и че двата имота са съседни. От приложените по делото НА № 894 от 19.08.2011 г. на нотариус рег.№ 283

в НК , НА № 1621 от 23.12.2011 г. на нотариус рег.№ 347 в НК с район на действие ВТРС и НА № 592 от 15.04.2016 г. на нотариус с рег.№ 283 в НК с район на действие ВТРС се установява, че преди да бъде придобит от ответника по силата на покупко-продажба, обективирана в НА № 1608 от 11.09.2018 г. на нотариус рег.№ 283 в НК, поземления имот е бил собственост на В. Р. СТ., който го е придобил заедно с построената в него двуетажна жилищна сграда. Видно от вложената по делото преписка на Община В.Търново на 3.02.2016 година В. Р. СТ. е поискал от Община В.Търново да му се разреши отстраняването на къщата в имота на ул. „*** поради това, че тя е в аварийно състояние. След извършване на проверка от назначена от кмета комисия съгласно Заповед № 22-432/19.02.2016 г. за резултатите е изготвен констативен протокол № ВТ-2062/24.02.2016 г., връчен и на Националния институт за недвижимо културно наследство. Със Заповед № РД 22-981/9.05.2016 г. на кмета на Община Велико Търново на собственика на ПИ с идентификатор 10447.518.60 по КККР на гр.В.Търново с административен адрес гр.В.Търново, ул. „*** В. Р. СТ. е разрешено в тримесечен срок от влизане в сила на заповедта да изпълни демонтаж на строеж „ Жилищна сграда“ в ПИ . В заповедта са отразени задълженията на собственика при извършване на демонтажа свързани със спазване на строителните правила и нормативи и извозването на строителните отпадъци, както и незабавно отстраняване на нанесени повреди или щети. Заповедта е получена от собственика , който в изпълнение на едно от предвидените изисквания с писмо от 11.07.2016 г. е представил в Община В.Търново изготвения план за демонтаж на сградата. След подадени две жалби от собственик на съседен имот /св.***/ от 12.09. 2016 г. и от 19.09.2016 г., както и подадена жалба от ищцата от 19.09.2016 г. , в която тя сезира за срутване на подпорна стена на имота в резултат на разрушаването, както и за прекъсването на мръсния и канал, минаващ през имота на С., на В. Р. СТ. е изпратено писмо от 21.09.2016 г. от Община В.Търново. Напомнени са задълженията по Заповед № РД 22-981/9.05.2016 г. относно осигуряване безопасното събаряне на сградата и му е разпоредено в 14- дневен срок да предприеме укрепване и СМР за възстановяване на целостта и носимоспособността на компрометираната каменна подпорна стена в северозападна посока по изготвен от проектант-конструктор план за изпълнение, след което да почисти и възстанови всички разрушени части от

съоръженията и настилката по улиците. Писмото е получено на 29.09.2016 година. На 10.10.2017 г. до С. е изпратено писмо от кмета на Община В.Търново, в което той е уведомен за констатираните при извършена проверка нередности след демонтажа на сградата- необезопасен имота след демонтажа на сградата с налични наклонени скатове от земни маси и строителни отпадъци, налични опасни места около северната граница на имота , намираща се в аварийно състояние след частично срутване на каменна подпорна стена и свличане на земни маси с разрушена и надвиснала временна постройка част от имота на по-горно ниво с незатихнал характер. Установени са складиращи камари от изпадналата каменна зидария в имота . Предписано е на основание чл.195,ал.1 вр. с чл.169 ал.1 и 3 т.1 и 3 от ЗУТ в 7 -дневен срок от получаване на писмото да се укрепи и обезопаси имота. Писмото е получено на 1.11.2017 г. В изготвено геотехническо становище от проф.Стойнев е описана необходимостта от предприемане на спешни мерки за изпълнение на геозащитни дейности по осигуряване устойчивост на терените в района на имота на ответника и на съседен имот / 10447.518.57 /. Видно от удостоверение за наследници издадено от Община Антоново, В. Р. СТ. е починал на 18.01.2018 г. и е оставил законни наследници ***, ***, ***. На двамата е изпратено писмо от Община В.Търново от 2.01.2019 г. с даване на предписания по реда на чл.195,ал.1 вр. с чл.169 ал.1 и 3 т.1 и 3 от ЗУТ за обезопасяване и укрепване на имота със съдържание идентично с това от 10.10.2017 г., което е изпратено до наследодателя им. Писмото е получено от ***, *** на 10.01.2019 г. От кореспонденция на Община В.Търново с ОД МВР Варна по повод установяване на местоживеенето на *** е видно, че по данни от бившия и съпруг тя живее в Англия , а със строежа се е занимавал брат ѝ ***, ***, *** е продала на В. ЮЛ. В. недвижимия имот с идентификатор 10447.518.60 на 11.09.2018 г. според цитирания по-горе НА №1608 /2018 г. Издадена е Заповед № РД 22-1289/8.08.2019 г. , с която на основание чл.44,ал.2 от ЗМСА , чл.195,ал.3 и 4 от ЗУТ , вр. с чл.196,ал.3 от ЗУТ на В. ЮЛ. В. е наредено незабавно да изпълни укрепителни мероприятия на земния скат към имоти с идентификатори 10447.418.57 и 10447.518.58 с цел предотвратяване на инциденти и нанасяне материални щети за трети лица. В заповедта е изложено , че в резултат на неспазване на изискванията на проекта по част План за разрушаване на сградата и неизпълнено укрепване на ската се е свлякла земна маса в имота на ответника ,спомогателни

постройки в съседния имот , налице е опасност и от свличане на жилищните сгради в съседния имот 10447.518.57 и имота на ищцата-10447.518.58.

Допуснато е предварително изпълнение на заповедта . На 31.10.2019 г. заповедта е връчена със съдействието на органите на полицията на ответника В. ЮЛ. В.. Междувременно по повод жалби и писмо от МРРБ на „Геозащита“ ЕООД- клон Плевен е възложено да изготви инженерно-геоложки оглед. От изготвеното становище от 22.10.2019 г. се установява, че причината за възникването на гравитационните склонови процеси е в резултат на изкуственото разрушаване на подпорната стена по откос между имоти на ул.“Силвесър Пенев“ № 4, № 6 и ул.“***“, което от своя страна е в резултат от изпълнението на демонтажни дейности, които не са съобразени с предварителния проект за демонтаж на жилищна сграда в имота на ул. „***“. Описано е, че незащитения откос е подложен на ерозионни процеси в резултат на обрушването на малки пакети от глинести материали и изнасянето на земна маса, което застрашава сигурността на имотите на ул. „С.Пенов“ № 4 и № 6, както и преминаващите по ул. „М.Райкович“. Дадени са препоръки относно поставяне на необходимата сигнализация и предупреждения; неизползването на битова канализация в УПИ I-2263 до възстановяване на целостта □; отвеждане на оттока от водосточните системи на жилищните сгради и терена на имотите над откоса до основата на откоса; извършване на инженерно-геолошко проучване във връзка със съществуващата опасност за жилищните сгради на двата имота на № 4 и № 6 , въз основа на което да се изготви и реализира проект за укрепване на строежа. С Определение по адм.д. № 674/2019 г. на ВТАдм. съд жалбата на В. срещу допуснатото предварително изпълнение на заповедта е отхвърлена. Определението е потвърдено от ВАС и влязло в сила на 28.01.2020 г. След обжалване с Решение № 122/17.06.2020 г. по адм.д.№ 717/2019 г. на ВТАдм. съд Заповед № РД 22-1289/8.08.2019 г. е отменена и преписката е върната на Община В.Търново за изпълнение на дадените указания съобразно мотивната част - да се изслуша заинтересованата страна /жалбоподателя/ преди изготвянето на констативен протокол за установяване състоянието на обекта, необходимите ремонтни и възстановителни дейности и обстоятелствата по чл. 195,ал.6 от ЗУТ от комисия, конституирана със заповед на кмета. Горното по повод установеното по делото, че е съставен констативен протокол от 31.07.2019 г. без жалбоподателя-ответник по

настоящото дело да е изслушан. Решението е потвърдено с Решение № 14880/2.12.2020 г. на ВАС по адм.д.№ 7868/2020 г. С писмо от 4.02.2021 г. В. е уведомен относно извършването на оглед от назначена комисия на 16.02.2021 г. , както и че присъствието му е задължително с оглед изслушването му. Писмото е върнато като непотърсено на 4.03.2021 г. Изпратено е писмо и за извършване на оглед на 12.03.2021 г., върнато като непотърсено на 16.03.2021 г. Изготвен е протокол относно отправена телефонна покана до бащата на ответника за уведомяване на собственика /негов син/ за извършването на огледа на 12.03.2021 г. Видно от протокол от 12.03.2021 г. съставен от комисия, назначена от кмета на Община В.Търново на основание чл. 196, ал.2 от ЗУТ е изслушан собственика В. , който е заявил, че състоянието на имота е от 2016 г. и че той е закупил празен парцел. На база съставения констативен протокол № 3237/12.03.2021 г. получен от ответника със съдействието на органите на полицията на 31.05.2021 г. е издадена Заповед № РД22-1301/12.07.2021 г. на Кмета на Община В.Търново, с която на основание чл. 44 ал.2 от ЗМСА , чл.195,ал. 3 и 4 от ЗУТ , вр. с чл.196,ал.3 от ЗУТ и Констативен протокол № 3237/12.03.2021 г. на В. ЮЛ. В. е наредено незабавно да изпълни укрепителни мероприятия по земния скат към имоти с идентификатори 10447.518.57 и 10447.518.58 по КККР на Велико Търново. Допуснато е предварително изпълнение на заповедта. От представената кореспонденция с органите на полицията и върнатите известия от Български пощи се установява, че В. не е открит на посочените адреси. След проведени телефонни разговори с полицейски инспектор първо е поискал заповедта да се изпрати в гр.Омуртаг , впоследствие към 30.09.2021 г. е заявил, че там няма кой да я получи, а той е в чужбина. Заповедта е получена и обжалвана пред ВТАдм. съд, като към момента по делото няма данни за постановен съдебен акт. По делото са събрани и гласни доказателства. Разпитаният свидетел *** излага, че е съсед на ищцата и че част от неговия двор граничи със съоберния имот. Присъствал, когато трябвало да се събори бетонната плоча на втория етаж, която била анкерирана в зида . Въпреки, че той лично предупредил багериста да не събаря с багера, тъй като това трябвало да се извърши на ръка и с лека техника, Ю*** , който бил на обекта му казал да си гледа работата и отказал да разговарят. При посягането с кофата конструкцията се отворила и нещата станали неспасяеми. През 2019 година било второто мащабно събаряне. Свидетелят сочи, че е

правил укрепване на своя имот и познавал склона, като според него като тръгнел първия пласт, повличал и следващия , докато се стигне до скалата. Тъй като мръсния канал на ищцата бил прекъснат тя се преместила с децата в неговата къща. Месец по-късно емигрирали в чужбина, тъй като по къщата настъпили конструктивни промени. Цялата къща била напукана и негодна за живеене, до прага на къщата надолу било свлачище. При първото срутуване освен мръсния канал тръгнала и част от терасата на ищцата. През 2019 г. терасата и мазата рухнали. Металния парапет паднал и се появил огромен отвор, през който влизали крадци . Твърди, че през цялото време Ю*** бил човекът, който се занимавал с общинарите и с техническите лица, но представил сина си като негов наследник. Твърди, че на улиците „С.Пенов“ и „М.Райкович“ има канализация. Св*** живее на ул. „С.Пенов“ № 4 и е съсед на ищцата. Познава Ю*** ***, който закупил къщата през 2012 г. и започнал да я събаря, за което имал разрешение от общината. В разрешението пишело, че трябва да се събаря ръчно , етаж по етаж, но това не било изпълнено. Първо махнал покрива, а на 16.09.2016 г. докарал японски багер и започнал с него. При събарянето с багера стената , която е стена на къщата и граничела с неговия двор рухнала , паднал пода на неговата маза и отстрани стената към неговия имот. Свидетелят писал няколко жалби до общината. На 24.07.2019 г. имало второ срутуване, при което се срутила стената на ищцата и пропаднал целия и двор . Твърди, че през 2016 г. имало поражения по външната маза на ищцата, пропаднали барбекю и други допълнителни постройки. По делото е изготвена съдебно-техническа оценъчна експертиза. Според заключението на вещото лице югоизточната граница между ПИ с идентификатор 10447.518.58 и ПИ с идентификатор 10447.518.60 е с обща дължина от 10 м., а югозападната граница е с дължина 1 м. Укрепването на ската между ПИ с идентификатор 10447.518.60 и ПИ с идентификатор 10447.518.58 е ставало чрез подпорна стена с обща дължина от 8,50 м. В това число за подпорна стена с дължина 1,50 м. е служел външен зид на съборената двуетажна къща в имота на ответника и с изградената на място подпорна стена от каменна зидария между двата имота с дължина около 7 метра и височина 5 метра в обсега на незастроената част на ПИ с идентификатор 10447.518.60 по част от северната му граница с ПИ идентификатор 10447.518.58. При огледа на 24.03.2022 г. е установено, че част от подпорната стена нахождаща се между ул."*** 7 в участъка между

двата имота - имот с идентификатор 10447.518.60 и имот с идентификатор 10447.518.58 в обсега на ниво кота терен към самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10447.518.58.1.1. е с нарушена геометрия, съборена откъм горното си ниво с видима височина на съборения участък средно 2,00 м. Горният участък на подпорната стена с височина от около 2,00 м. и прилежащата и земна маса в зоната към стопанската постройка и външното метално стълбище е свлечена по ската надолу към имот с идентификатор 10447.518.60. Запазената видима част от съборения участък на масивната подпорна стена е с нарушена структура, монтираното метално стълбище към двора е висящо. Част от стоманобетоновата подова плоча в обсега на остъклената част на коридора е висяща. Висяща е и подовата плоча на частта от сградата на първия етаж, която е с предназначение тоалетна. Според вещото лице външната тоалетна е била фундирана на индивидуална основа. С развитие на ерозионните процеси във времето скатът е заскален с остатъци от разрушената подпорна стена, както и със земна маса от срутената назастроена част от двора с налична линия и очертания на свличане, следващи естествения откос на земната маса. Вещото лице е констатирало следните поражения по имота на ищцата: едноетажната паянтова постройка в югозападната част на имота - порутена е външната ѝ фасадна стена на юг, сградата е с видим лек наклон на юг; долната част на металната еднораменна стълба е подкопана, стълбата е свлечена надолу и е неизползваема; свлечен на отделни елементи и реално липсващ на място е металният парапет, ограждащ имота на юг; бетонираните площадки от незастроена част на двора са с подкопани, с напукани повърхности и с проявен наклон на юг; „Външната“ тоалетна е с подкопана подова основа и видимо „виси“ над терена на височина от около 1,00 м.- 1,50 м., прекъсната е канализацията ѝ, а тоалетната е неизползваема. Ориентировъчната стойност на строително-монтажните работи необходими за възстановяване на подпорната стена в частта, засягаща ПИ с идентификатор 10447.518.60 и ПИ с идентификатор 10447.518.58 с обща дължина от 10,00 м., определена от вещото лице без наличие на изготвен конструктивен проект за укрепване, по средни пазарни строителни цени към м.април 2022 год. възлиза на 20 213 лева с включен ДДС. Стойността на строително-монтажните работи необходими за възстановяване на уврежданията по имота на ищцата, като се има предвид физическото им овехтяване по средни пазарни строителни цени към месец април 2022 год.

възлиза на 1880 лева. След анализиране на приложените материали вещото лице е стигнало до извода, че свлачищният процес е започнал непосредствено след събарянето на двуетажната паянтова жилищна сграда в ПИ с идентификатор 10447.518.60 и съпроводените с това дейности на 17.09.2016 г. с багер, като е извършено подкопаване на част от подпорната стена, а след това постепенно във времето в резултат на атмосферните в***ия процесът на свличане и нарушаване на общата устойчивост на ската продължава. Според вещото лице отвеждането на отпадните канализационни води от кухнята и от „външната тоалетна“ в имота на ищцата е ставало чрез канализационен клон, преминаващ изцяло през имот с идентификатор 10447.518.60 и заустен съответно в канализационната шахта на ул."Максим Райкович". Не може да се установи точното трасе на канализационния клон поради липсата на подземен кадастър и не е ясно дали преди настъпване на свлачищния процес този канализационен клон е бил в нормално експлоатационно състояние, предвид периода на изпълнението му и съответно това да е съдействало за активиране на свлачищния процес. Отвеждането на дъждовните води от покривите на сградния фонд в имот с идентификатор 10447.518.58 става посредством улици, а за сградите от допълващото застрояване без улици, с частично налични водосточни тръби, без заустване в канализация. Всичките дъждовни и повърхностни води от имота на ищцата се стичат в имота на ответника, което също е предпоставка за развитие във времето на настъпилия вече свлачищен процес след събарянето на двуетажната жилищна сграда в имот с идентификатор 10447.518.60 и съответно намаляване на общата устойчивост на земния откос в имот с идентификатор 10447.518.60 и в имот с идентификатор 10447.518.58. В съдебно заседание вещото лице поддържа заключението си.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съобразно изложените в исковата молба фактически твърдения предявеният иск е квалифициран от съда с правно основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, вр. с чл. 195, ал. 7 от ЗУТ. Разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗЗД задължава причинителя на вредите, когато е действал виновно да обезщети увреденото лице, а в конкретния случай се твърди причиняване на вреди от бездействието на ответника, който, съгласно разпоредбата на специалния закон – чл. 195, ал. 7 от ЗУТ като собственик на строеж носи имуществена

отговорност за причинени вреди и пропуснати ползи от своите виновни действия или бездействия, в резултат на които е настъпила авария на строежа, довела до материални щети или увреждане на трети лица и имоти. Съгласно Постановление на Пленума на Върховния съд №4/75 г. , когато вредите са настъпили от човешко действие, от неспазване на правила за техническа безопасност или от необезопасяване отговорността е деликтна , тъй като вредите за третите лица, които настъпват при ползване на вещ с явен недостатък следва да се обезщетят от този, който виновно ги е причинил, като не е положил дължимата грижа. От релевантните по делото доказателства се установи, че на собственика на имот находящ се на ул. „*** с идентификатор 10447.518.60 по КККР на В.Търново , който към 2016 г. е бил В. Р. СТ. е издадено разрешение за демонтаж на сградата. Тази сграда според заключението на вещното лице по изготвената СТОЕ е била двуетажна, с паянтова носеща конструкция, външните северни стени на която са били ситуирани съответно на границите с ПИ с идентификатор 10447.518.57 с дължина около 11 метра и с ПИ на ищцата с идентификатор 10447.518.58 с дължина около 2 метра, изградени от каменна зидария и са изпълнявали ролята на подпорни зидове към горните имоти. От документите към преписката водена при Община Велико Търново, приети и вложени като доказателства по делото се констатира, че при отпочване на демонтажа собственикът не се е съобразил с дадените предписания предвидени от проектанта в изготвения план за разрушаване на сграда, в резултат на което е разрушена съществуващата подпорна стена по откоса, което довело от своя страна до възникването на гравитационни склонови процеси. Горното е установено при направения инженерно-геоложки оглед от „Геозащита“ ЕООД –клон Плевен, възложен от МРРБ по повод многобройните жалби до Община Велико Търново и Омбудсмана на Р България , депозирани от св***- собственик на имот с идентификатор 10447.518.57, също засегнат от процесния демонтаж и резултатите от него. В депозираната от ищцата жалба до кмета на Община В.Търново от 19.09.2016 година тя е описала, че в резултат на събарянето на къщата се е срутила част от подпорната стена и е прекъсната тяхна съществуваща мръсна канализация, минаваща през имота на С.. В уточнителната си молбата ищцата сочи, че тогава е съборен част от пода и стената на помещение, ползващо се за маза. Св***- съсед на ищцата и собственик на другия засегнат имот потвърждава, че през 2016 г. е имало

поражения по външната маза на ищцата и че е бил прекъснат мръсния и канал. Според него тогава са били поразени и други допълнителни постройки. Св.***, присъствал на събарянето през септември 2016 г. също потвърждава, че то е станало с багер, въпреки неговите предупреждения и че тогава е прекъснат мръсния канал на ищцата, което, както и другите настъпили в къщата и конструктивни промени, принудило семейството да емигрира. Той свидетелства и за сериозните пукнатини по мазето, което не можело да се ползва. Видно от приложената преписка, още на 21.09.2016 г. Община В.Търново е издала предписания на В. Р. СТ. относно извършване на възстановителни и укрепително строително-монтажни дейности, последвани и от други предписания, които, въпреки, че са получавани от лицето, не са изпълнени. На 18.01.2018 година В. Р. СТ. е починал и имотът, според приложения НА № 1608, т.9, рег.№ 10121 дело 1046 от 11.09.2018 г. на нотариус рег.№ 283 в НК с район на действие ВТРС е придобит от ответника чрез покупко-продажба. Продавач е наследилата имота дъщеря на починалия Ивалина ***а В.а, купувач е В. ЮЛ. В. – внук на починалия. Установено е, че Община В.Търново е издала същите предписания и на наследниците на починалия- дъщерята *** и сина ***. ***, които не са получени от живущата от дълги години в чужбина Б*** но са получени от Ю*** ***. Близката родствена връзка на ответника по делото, както с първоначалния собственик на имота, така и с Ю*** ***, който според свидетелите се е занимавал с всички дейности извършвани в имота, и е присъствал на провежданите огледи предполага безусловно, че ответникът, макар да е купил имота при вече съборена сграда и при активно свлачище, както той самия сочи в отговора на исковата молба, е знаел за нанесените поражения по имота на ищцата. Житейски логично е баща му Ю*** *** да го е уведомил и за полученото от него писмо на 10.01.2019 г. с дадените предписания по реда на чл.195,ал.1 вр. с чл.169 ал.1 и 3 т.1 и 3 от ЗУТ за обезопасяване и укрепване на имота със съдържание, идентично с това от 10.10.2017 г., изпратено до В. Р. СТ.. Въпреки горното ответникът не е предприел необходимите действия по укрепването на имота, в резултат на което през лятото на 2019 година е последвало второ срутване, при което върху имота на ищцата са причинени още вреди. Според св.*** през 2019 година при второто голямо срутване рухнали терасата, мазата, металния парапет и двора, видно и от показанията на св***. Изложените поражения по имота на ищцата се потвърждават и от

заклучението на вещото лице, което ги е описало подробно. При разпределената от съда доказателствена тежест съобразно правната квалификация, за да се уважи иска е необходимо установяване на сложния фактически състав на непозволеното увреждане- деяние /действие или бездействие/, противоправност на деянието, вреда, причинна връзка между деянието и причинената вреда и вина. Необходимо е доказване на всички елементи от фактическия състав- ответникът с деянието си, в случая, чрез извършени от него противоправни бездействия за изпълнение на дадени му предписания виновно да е причинил вреди на ищцата, изразяващи се в описаните повреди по нейния имот, като следва да е налице причинна връзка между вредите и виновното поведение на ответника. Вината като елемент от фактическия състав се предполага до доказване на противното съгласно ал.2 на чл. 45 от ЗЗД, като задължение на дееца е да обори тази презумпция при условие на пълно и главно доказване, което би го освободило от отговорност, а останалите кумулативно изискващи се предпоставки са възложени в доказателствена тежест на ищеца. В процесния случай съдът счита, че се доказва по безспорен начин от ищцата, че тя е претърпяла имуществени вреди от противоправното бездействие на ответника, който не е изпълнил дадените му от Община В.Търново предписания с писмо от 2.01.2019 г. за извършване на укрепителни мероприятия по обезопасяване и укрепване на имота. Отговорността на ответника следва да се ангажира независимо от това, че писмото е адресирано до баща му Ю*** ***, съгласно доводите на съда изложени по-горе за близките им родствени връзки, които изключват незнание на ответника. Нещо повече, независимо, че Административен съд Велико Търново е отменил издадения впоследствие от Кмета на Община В.Търново ИАА – Заповед № РД 22-1289/8.08.2019 г., която отмяна е потвърдена с решение на ВАС, а Заповед № РД 22-1301/12.07.2021 г., с която на ответника е наредено незабавно да изпълни укрепителни мероприятия на земния скат към имота на ищцата и имота на св*** не е влязла в сила, горното няма отношение спрямо ангажирането на деликтната отговорност на ответника за причинените вреди. Както писмените доказателства, така и кредитираните от съда като логични и непротиворечиви показания на св.*** и*** по реда на чл. 172 от ГПК и заключението на вещото лице, прието и неспорено от страните и кредитирано от съда като компетентно и обосноваващо, безспорно установяват наличието на имуществени вреди

претърпени от ищцата в резултат на виновното поведение на ответника, изразяващо се в противоправното му бездействие , като е налице и пряка причина връзка между вредите и това поведение. Без да се търси отговорност от ответника за събарянето на сградата в имота при неспазване на установените правила, той носи вина за настъпилите вреди върху имота на ищцата при срутването през 2019 г. , тъй като очевидно е negliжирал задълженията си и не е положил дължимата грижа, въпреки, че вече е бил собственик на имота, в който са били предприети строително-ремонтните дейности. Ответникът, върху когото лежеше доказателствата тежест не обори по никакъв начин установената от закона презумпция за вина при деликтната отговорност. В този ред на мисли неоснователно е възражението на ответника за изтекла погасителна давност , доколкото исковата молба е подадена на 3.09.2021 г. , а щетите от демонтажа върху имота на ищцата са настъпили първо на 17.09.2016 година. Отделно от това ангажира се отговорността на ответника за негово виновно поведение, както бе описано по-горе, тоест общата петгодишна погасителна давност по чл.110 от ЗЗД за вземането на ищцата срещу ответника не е изтекла. Изложеното дотук обосновава основателността на иска, но не и в предявения размер. Ищцата претендира сумата от 20 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените от нея материални щети по имота □ в резултат на бездействието на ответника. От гласните и писмени доказателства по делото , както и от заключението на вещото лице съдът приема, че щетите , отговорност за които следва да понесе ответника изключват пропадането на външната тоалетна и прекъсването на канализацията, които са се осъществили през м.септември 2016 година. В резултат на неговото виновно поведение са настъпили описаните в заключението на вещото лице щети по имота на ищцата, включващи част от подпорната стена между двата имота , както и щетите по самия имот. За отстраняване на описаните в експертизата щети по имота на ищцата - изграждане на нова стена на паянтовата постройка, възстановяване на металната еднораменна външна стълба, възстановяване на металния парапет, ограждащ южната част на имота, възстановяване на бетонните площадки вещото лице е заключило , че са необходими 1530 лева / от общата сума от 1880 лева следва да се извадят 350 лева, предвидени за укрепване пода на външната тоалетна и установяване на връзка с канализацията/. Според вещото лице за възстановяване на подпорната стена в частта,

засягаща имота на ищцата и имота на ответника с обща дължина от 10 метра , определена без изготвен конструктивен проект възлиза на 20213 лева. Доколкото никоя от страните не спори и се установява от заключението на вещото лице, че част от тази подпорна стена от 7 метра изградена от каменна зидария между двата имота е служила като укрепване на ската и при липса на доказателства за обратното, съдът приема, че тя е обща между страните. В останалия размер до описаните от ВЛ 10 метра подпорна стена, която следва да се възстанови се включват 1,50 метра, които се доказва, че са били външен зид на съборената сграда в имота на ответника, а останалите 1,50 метра не са били изградени като подпорна стена, тъй като външната тоалетна на ищцата е била фундирана на индивидуална основа. Следователно за нанесените материални щети по подпорната стена в частта на ищцата ответникът следва да понесе пропорционално отговорност , която съобразно заключението на вещото лице намира парично изражение в сумата от 7074,55 лева. С горните мотиви съдът намира, че иска е основателен и доказан до сумата от 8604,55 лева, а в частта до пълния предявен размер от 20 000 лева, за разликата от 11395,45 лева следва да се отхвърли.

При този изход на делото разноските следва да се разпределят съобразно уважената, респективно отхвърлената част на иска. Ищцата претендира разноски в размер на 2400 лева за заплатена ДТ, депозит за вещо лице и адвокатско възнаграждение. Съобразно уважената част от претенцията ответникът следва да и заплати сумата от 1032,55 лева. Ответникът претендира разноски в размер на 1600 лева за заплатен депозит за вещо лице и адвокатско възнаграждение, като съгласно чл.78,ал.3 от ГПК ищцата следва да му заплати сумата от 911,63 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. ЮЛ. В. с ЕГН ***** от гр.О**** ет.1 ДА ЗАПЛАТИ на М. Н. ВЛ. с ЕГН ***** от гр.**** по иск с правно основание чл. 45,ал.1 от ЗЗД, вр. с чл.195,ал.7 от ЗУТ СУМАТА от 8604,55 / осем хиляди шестстотин и четири лева и 55 ст./ главница, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди в имот с идентификатор 10447.518.58 в

гр.В.Търново, ул.“С.Пенов“ № 6 , като за разликата от 11395,45 /единадесет хиляди триста деветдесет и пет лева и 45 ст./ до пълния предявен размер от 20 000 / двадесет хиляди/ лева отхвърля иска, като неоснователен.

ОСЪЖДА В. ЮЛ. В. с ЕГН ***** от гр.О**** ет.1 ДА ЗАПЛАТИ на М. Н. ВЛ. с ЕГН ***** от гр.**** сумата от 1032,55 /хиляда тридесет и два лева и 55 ст./ направени по делото разноски.

ОСЪЖДА М. Н. ВЛ. с ЕГН ***** от гр.**** да заплати на В. ЮЛ. В. с ЕГН ***** от гр.О**** ет.1 сумата от 911,63 /деветстотин и единадесет лева и 63 ст./ направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред ВТОС, чрез ВТРС в двуседмичен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____